ΧΑΜΕΝΟΙ ΣΤΗΝ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΤΟΥ ΒΡΕΧΙΤ

Καθώς όλα τα φώτα της δημοσιότητας είναι στραμμένα στην σύγχρονη σεξπηρική τραγωδία ''Να βγει κανείς ή να μην βγει'' και πόσο θα κοστίσει, ορισμένες πτυχές των κοινοτικών διεργασιών υποβαθμίζονται από τα μέσα και την κοινή γνώμη. Κι όμως στη σκιά της Μέυ, του Κόρμπιν ή του Φάρατζ σημαντικά ζητήματα ακόμη και συμβολικού χαρακτήρα βρίσκονται σε εξέλιξη, και μικρά και μεγάλα δράματα εξελίσσονται μπροστά στα μάτια μας καλυμμένα από την βυζαντινού τύπου διαδικασίες και νομικά τερτίπια, με αποτέλεσμα να τα αγνοούμε ως πολίτες. Μικρές ειδήσεις, αναλύσεις χωμένες στις ροζ σελίδες, συμφέροντα εθνικά και λόμπυ συγκρούονται στην σκιά του Μπερλεμον. Ας δούμε εν τάχει δυο από αυτά.

1. ***Επιβολή εισφοράς στις ψηφιακές υπηρεσίες**. Πρόκειται για πολυεθνικές εταιρείες με τεράστιο τζίρο, κυρίως Αμερικανικές, που καταφεύγουν σε αξιοποίηση του πολυδιάσπαρτου φορολογικού μηχανισμού στα κράτη μέλη, αποφεύγοντας φορολογικές υποχρεώσεις αντίστοιχες με τον τζίρο τους. Οι λεγόμενες GAFA (Google, Amazon, Facebook, Apple κλπ) δημιουργούν πρόβλημα σε άλλες εταιρείες και έχουν προκαλέσει με την πάροδο του χρόνου και την κοινή γνώμη. Συγκέντρωση μεγάλου πλούτου, και δεδομένων που δημιουργούν πολιτικές και οικονομικές στρεβλώσεις. Η Ε Επιτροπή εδώ και χρόνια προσπαθεί να επιβάλει εισφορά 3% στις εταιρείες αυτές που έχουν μικρή φυσική παρουσία στην ευρωπαϊκή αγορά. Στην τελευταία συνεδρίαση των υπουργών οικονομίας και χώρες όπως η Ιρλανδία και η Σουηδία που μπλοκάρουν την σχετική νομοθεσία αποφάσισαν να παραπέμψουν το ζήτημα στον ΟΟΣΑ για να υπάρξει μια ευρύτερης αποδοχής ρύθμισης, ενώ οι Γαλλογερμανοί επεξεργάζονται έναν ενδιάμεσο φόρο μέχρις ότου αποφασίσει ο ΟΟΣΑ.*
2. ***Η Τραπεζική Ένωση**. Οι δυο από τους τρεις πυλώνες της Τ.Ε. έχουν ψηφιστεί και λειτουργούν, Η παρακολούθηση των οικονομικών των συστημικών Τραπεζών και η διαδικασία πτώχευσης ή αναδιάρθρωσης πραγματοποιείται ήδη. Το όλο σύστημα έχει σχεδιαστεί, ώστε να αντιμετωπιστεί κρίση παρόμοια με την χρηματοοικονομική που παρέσυρε όλη την οικονομία. Βασικό*

στοιχείο στην λειτουργία των τραπεζών είναι η πίστη. Γι αυτό σχεδιάστηκε ο τρίτος πυλώνας που όμως έχει μπλοκαριστεί. Κι αυτός είναι ο πιο κρίσιμος, γιατί πρόκειται για την ανάληψη των αποζημιώσεων στους καταθέτες με ποσά μικρότερα των 100000^{E} από την Ένωση. Εύλογα σε μια εποχή μηδενικών ή και αρνητικών επιτοκίων ο καταθέτης να θέλει ένα σίγουρο καταφύγιο για τα χρήματά του. Η ύπαρξη κοινοτικού ταμείου θα αύξανε κατακόρυφα την τραπεζική πίστη. Δυστυχώς ούτε αυτό προχωράει καθώς η Γερμανία αρνείται να συμμετέχει, όσο κράτη μέλη είναι εκτεθειμένα σε υπερβολικά κρατικά ομόλογα.. Όπως γράφουν οι Financial Times: '' Οι τράπεζες ανά την ευρωζώνη έχουν ξεκινήσει να συσσωρεύουν αποθέματα κυβερνητικών ομολόγων των κρατών τους, για πρώτη φορά μετά την κρίση χρέους..''. Δηλαδή αντί να μειώνεται η έκθεση σε κρατικά ομόλογα, αυξάνει, Κι έτσι διαγράφεται για το άμεσο μέλλον η σημαντικότερη πρόνοια της Ε.Ε. για την ευστάθεια του συστήματος.

Με άλλα λόγια , όσο καθυστερεί η Ε.Ε. να εισπράξει από τις πολυεθνικές και το bail-in δεν προφυλάσσει τους μικρούς καταθέτες, τόσο η εμπιστοσύνη στο Ευρώ θα είναι μικρότερη και σε περίπτωση κρίσης μοιραία για όλους μας.

***Α**.Τριφύλης*